

מ"ת 12581/09/14 - מדינת ישראל נגד חוסאם נאסר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 12581-09-14 מדינת ישראל נ' נאסר(עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת דבורה עטר
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	חוסאם נאסר (עציר)

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע שתי עבירות שוד לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977 של שני סניפי בנק.

2. א. על פי עובדות האישום הראשון מיוחס למשיב כי ביום 3.8.14 בשעה 08:35 נכנס לסניף בנק מס"ד ברחוב ויצמן בכפר סבא כשהוא עוטה פאה ארוכת שיער בצבע שחור, מרכיב משקפי שמש ומצויד בתיק צד שחור.

המשיב ניגש אל דלפק הקופאיות, פרץ בחוזקה את הדלת המפרידה בינו לבין אולם הלקוחות וניגש לעבר קופאית ל.ג. כשהוא אוחז בחפץ הנחזה להיות אקדח (להלן: "האקדח") ודרש לקבל ממנה כסף. ל.ג. אשר חששה מפני המשיב נענתה לדרישתו ומסרה לו סך של 30,549.07 ₪.

בהמשך ניגש המשיב לפקידה מא.מ הצמיד את האקדח לגב ידה, דחף אותה וצעק לעברה "תני את הכסף זה שוד" ונטל לידיו סך של 3,429.17 ₪ מתוך מגירה שבסמוך למקום מושבה.

בהמשך פנה המשיב גם לפקידה א.ג. ומשציינה בפניו כי אין בעמדתה כסף, נטל את השלל ונמלט מהמקום.

(להלן כלל המתואר לעיל: "השוד הראשון").

ב. על פי עובדות האישום השני מיוחס למשיב כי ביום 10.8.14 בשעה 10:15 נכנס לסניף "הבנק עמוד 1

הבינלאומי" ברח' רוטשילד בכפר סבא כשהוא חבוש בכובע, מרכיב משקפי שמש ומצויד במזוודה.

המשיב ניגש לדלפק הקופאים ואיים על אלה ששהו במקום כשהוא אוחז באקדח. הקופאים נענו לדרישתו מפאת חששם מפניו והעבירו לו כל אחד בתורו, סך כולל של 73,543.67 ₪.

המשיב נטל את השלל ונמלט בבהילות מהמקום ברכב מסוג פורד מונדיאו בצבע כסוף, מ.ר. 89-018-14 (להלן: "הרכב"), כשהוא עולה עימו על אי תנועה וחוצה צומת באור אדום.

(להלן כלל המתואר לעיל: "השוד השני").

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו וזוהי הבקשה שבפני.

4. ב"כ המשיב לא חלק אמנם על קיומן של ראיות לכאורה ואולם טען כי עוצמתן נמוכה באופן המחייב בחינת חלופת מעצר.

ב"כ המבקשת טען כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת כלל המיוחס למשיב בכתב האישום ואילו ב"כ המשיב תיאר את הכרסום שחל בהן, והכל כמפורט בטיעוניהם.

דין

5. נסיבות אירועי השוד הראשון והשני, מתוארות בעדויות שנגבו מעובדי סניפי הבנק וכן מלקוחות ששהו במקום ועצם קיומן הוכח לכאורה ואף אינו שנוי בחלוקת. גדר המחלוקת נסובה למעשה על עוצמת הראיות לכאורה הקיימות לזיהוי המשיב כמי שביצעם.

6. עיון בתיק החקירה העלה כי לא קיימות ראיות ישירות להוכחת המיוחס בכתב האישום, אלא מארג ראיות נסיבתיות לכאוריות, אשר הצטברותן מובילה למסקנה כי בשלב זה של הדיון, קיים פוטנציאל להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום, כפי שיפורט להלן.

7. נמצאנו למדים כי לאחר ביצוע השוד הראשון לא היה בידי משטרת ישראל ולו קצה חוט. המפנה חל לאחר התרחשות השוד השני, ביום 10.8.14 בשעה 10:15.

8. מהודעתו של אליעזר אוסישקין, לקוח ששהה בבנק בעת הרלוונטית עלה לכאורה כי השודד עזב את הבנק בבהילות ונכנס לרכב "ישן מספר משונה לבן בהיר" שחנה בחניה כפולה ברחוב רוטשילד 30 ונסע במהירות מהמקום.

בהודעה נוספת שנגבתה ממנו ציין באשר לרכב "הספרה הראשונה היתה מטושטשת, לדעתי עם צבע לבן. שלוש הספרות האמצעיות היו 818. לא הצלחתי לזהות את סוג הרכב, בצבע בהיר, בין כסוף ללבן."

9. רכב זה נראה בעת הרלוונטית, שעה 10:20, גם על ידי מוטי קריספל (להלן: "מוטי"), עת נהג ברכבו בפנינת הרחובות בן יהודה והגליל בכספר סבא. מוטי ציין כי באותה העת הבחין ברכב מסוג פורד דגם מונדיאו או פוקוס, אשר עקף אותו דרך אי התנועה, חצה את הצומת ברמזור אדום והמשיך בנסיעה מהירה ברחוב בן יהודה. עוד לדבריו, הרכב עורר את חשדו ועל כן התקשר למוקד 100, נסע בעקבותיו ואף צילם את הרכב ואת מספר הרישוי שלו והעביר את הצילום למשטרה. כן ציין מוטי כי המספר הראשון על גבי לוחית הרישוי היה מחוק וניתן היה להבחין בספרות 818-14.

10. ממזכר שערך רס"ר אמיר שרון, אשר היה במשמרת בעת הרלוונטית, עלה כי קיבל את הדיווח שהעביר מוטי והחל בביצוע פעולות במערכת המיחשוב המשטרית על מנת לאתר את הרכב ואולם ללא הצלחה.

עוד לדבריו, לאחר מכן, בחן את צילום הרכב שהעביר מוטי, והגדילו עד למקסימום והוברר לו כי שתי הספרות שדווחו על ידי מוטי כספרה 8, אינן זהות בצורתן והראשונה משתייהן הינה למעשה הספרה 0 ולא 8.

כן ציין כי על פי ספרות אלה אותר רכב אחד בלבד העונה לתיאור ואשר שייך למי שהוברר כי הינה ביתו של המשיב-שירין (להלן: "שירין"). עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של המשיב העלה כי כולל עבירות ממין דא ורק לאחרונה שוחרר מבית האסורים ואף מאפייניו החיצוניים דמו לאלה שנקלטו במצלמות האבטחה של סניפי הבנקים, בצורת הסנטר והאף וכן במבנה גופו הרחב.

11. ביום 10.8.14 בשעה 22:57 נחקרה שירין כחשודה בביצוע עבירות תעבורה ברכב ומסרה כי הרכב אמנם רשום על שמה ואולם מזה כחמישה חודשים לא נהגה בו אלא אחיה לואיי, אימה לינא, המשיב וכן בני דודיה וחברים של אחיה.

עוד ציינה שירין כי באותו היום התעוררה בשעה 13:00. המשיב לא היה בבית וגם הרכב לא היה בנמצא.

כן ציינה שירין כי לאחר שהמשיב השתחרר מהכלא, בתחילת חודש יולי, רכשה עבורו טלפון נייד שמספרו 054-9775931 (להלן: "הטלפון").

ואמנם עלה לכאורה כי הטלפון אוכן ביום השוד הראשון, בשעה 08:25 ברחוב ויצמן בו ממוקם גם הבנק ואילו בעת הרלוונטית, לשוד השני, בשעה 10:20, ברחוב בן יהודה בכפר סבא, בסמיכות למקום הבנק.

מאחר והדבר עלה בקנה אחד עם גרסתו של מוטי, היה בכך גם ראייה נסיבתית בדבר הזהות שבין הרכב לבין אותו הרכב שנראה על ידי מוטי באותה השעה ובאותו המקום, חרף השוני באחת הספרות.

12. המשיב התייצב לחקירה רק ביום 18.8.14. ואולם עלה לכאורה כי היה מודע לכך ששירין נחקרה אודות הרכב, וגילה עניין במהות החקירה, כבר ביום 10.8.14, נסיבה נוספת המצביעה לכאורה כי נהג ברכב ועל מעורבותו.

שכן ממזכר שערכה החוקרת אורית פלד שאול עלה כי לאחר גביית הודעה נוספת משירין ביקשה זו לציין בפניה כי ביום 10.8.14 התקשר אליה המשיב וביקש לקבל פרטים על מהות החקירה במשטרה. שירין סיפרה כי השיבה לו שנחקרה על עבירות תנועה וביקשה לדעת מי נהג ברכב, באותה העת. המשיב ציין בפניה כי היה ויזמן יגיע לתחנת המשטרה במקומה.

בהמשך פירטה שירין כי מספר הטלפון ממנו התקשר אליה המשיב הינו

054-6157080 וכי התקשר למספר הטלפון המצוי בקביעות בבית, 052-8584653.

אף עלה כי במהלך פרק הזמן שחלף לא שהה המשיב בביתו, ראייה נסיבתית מפלילה נוספת.

13. מהאמור בהודעותיו של המשיב עלה לכאורה ניסיונו להרחיק עצמו מכל קשר לטלפון או לרכב וכן לברור את מילותיו.

בהודעה שנגבתה מהמשיב עם התייצבותו לחקירה, ביום 18.8.14. ציין כי ברשותו טלפון או רכב. משנשאל למי מבני ביתו יש רכב פורד, השיב כי אינו מודע לסוג כלי הרכב. רק משנשאל בכלליות למי מבני הבית יש רכב השיב שלשירין ואולם מספר הרכב אינו ידוע לו. בניגוד לגרסתה של שירין אף שלל המשיב כי עשה ברכב כל שימוש, עובדה בה הודה בהודעותיו המאוחרות.

עלה מההודעה בנוסף כי המשיב נידב מיוזמתו פרטים וציין כי המספרים ברכב מכוסים כדלקמן:

"ש. אני אומר לך שבתאריך 10.8.14 אתה נהגת ברכב פורד מ.ר. 8901814 בכפ"ס, בשעות הבוקר, כאשר אתה זייפת את לוחית הרישוי של הרכב, נהגת ללא רישיון, עברת ברמזורים אדומים וסיכנת את משתמשי הדרך. מה תגובתך?"

ת. לא.

ש. למה אתה אומר לי עכשו שהמספרים מכוסים. אני אמרתי לך שהמספר מזויף לא אמרתי לך שהמספר מכוסה. איך ידעת שהמספר מכוסה?

ת. ממך ממך אתה אמרת לי.

ש. אני לא אמרתי לך שהמספר מכוסה. אני אמרתי לך שאתה זייפת את לוחית הרישוי של הרכב. בשום מקום לא אמרתי שהמספר מכוסה. איך ידעת שהמספר מכוסה?

ת. אני הבנתי מהדיבור שלך שאמרת זיוף.

ש. מה הבנת מהדיבור שלי?

ת. שאתה מאשים אותי בזיוף ובכיסוי הרכב.

ש. אתה כיסית את מספר הרכב לפני שנהגת בו?

ת. אני לא נהגתי ולא כיסיתי. ... " (עמ' 3 ש' 67 ואילך).

המשיב אישר אמנם כי קיבל משירין את הטלפון ואולם טען כי נתן אותו לבנו עודאיי.

לא נמצאה תמיכה לגרסתו זו בעדותו של עודאיי. הלה ציין כי קיבל טלפון משירין שמספרו 052-8535516 ומספר הטלפון שקיבל המשיב משירין, כלל אינו מוכר לו.

14. בהודעתו מיום 24.8.14 נחקר המשיב פעם נוספת אודות הרכב ובד בבד עם כך שעמד על גרסתו להיעדר כל קשר אליו ציין כי בעת הרלוונטית לשוד הראשון ביום 3.8.14 חנה הרכב בין השעות 07:30 עד 13:00 או 14:00 בחניון של בי"ח מאיר בכפר סבא. המשיב תיאר כי הרכב בצבע כסוף ואולם משנתבקש להבהיר מדוע חנה בחניון השיב: "לא יודע אני סיימתי". משנשאל המשיב האם ביקר באותו המועד בבית החולים השיב: "לא לא. אין לי תשובות." בהמשך אישר כי שהה בבית החולים, הגם שלא זכר האם שהה במקום במהלך כל השעות שציין וחזר בו לאחר מכן מגרסה זו בציינו: בהמשך ציין "לא זוכר שהייתי ולא זוכר שלא הייתי".

15. מפלטי השיחות של הטלפון עלה כי בשעות הבוקר טרם השוד הראשון ולאחריו, התקשר המשיב לרשיד עבדל חי (להלן: "רשיד"). עלה כי המדובר בנהג מונית מטירה, אשר המשיב נהג להיזקק לשירותיו ומספר הטלפון שלו מצוי בזיכרון הטלפון הנייד של רשיד.

רשיד לא שלל כי הסיע את המשיב במונית טרם השוד הראשון מרח' טשרניחובסקי בכפר סבא שם ממוקם בית החולים "מאיר" ועד בסמוך לרח' ויצמן שם ממוקם הבנק ואף כי המשיב התקשר אליו כי יסיעו במונית, בשעה

16. בהקשר לכך נחקר גם אברהם זארין, סדרן העבודה של המונית בה נהג רשיד אשר ציין כי על גבי כל מונית מותקנת מערכת לוויינית על פיה ניתן לאתר את מיקומה בכל עת ואת מסלול נסיעתה. עוד עלה מעדותו כי ביום 3.8.14 בשעה 07:47 הגיעה המונית לרחוב טשרניחובסקי שם ממוקם בי"ח "מאיר" בכ"ס. המונית נסעה לאחר מכן לכיוון בו ממוקם הבנק והגיעה לקרבתו בשעה הרלוונטית לשוד הראשון. בשעה 08:54 נסעה המונית ברחוב דב הוז המוביל לבית חולים "מאיר".

17. שני אירועי השוד תועדו. אמנם בעת השוד הראשון נראה השודד כשהוא חבוש בכובע רחב שוליים ומרכיב משקפיים ובשני עוטה פיאה ומרכיב משקפיים ואולם ניתן להבחין בדמיון שבין חלקי פניו הגלויים של השודד ובעיקר מאפייני אפו וסנטרו לבין אלה של המשיב וכן במבנה הגוף.

לא נעלם מעיני כי מעדויות הקופאים וחלק מהעדים עלה כי השודד לא נמנה על המגזר הערבי, עליו נמנה המשיב ואולם עניין זה יוברר בהליך העיקרי ואין בו כשלעצמו כדי לרדת לשורשה של התשתית הראייתית הלכאורית הקיימת.

כך גם באשר לתוצאות דו"ח בדיקה דיגיטאלית שנערכה, וביתר שאת בעת שנמצא כי בשוד ראשון אפשרי שמדובר במשיב ובאשר לשוד השני, לא נמצאו פרטים השוללים זאת.

18. ראייה נסיבתית נוספת שעומדת לכאורה לחובת המשיב הינה עדותו של לירון כהן, עובד בנק מזרחי טפחות, באשר למצבו הכלכלי הירוד של המשיב. עלה כי חשבונו של המשיב בבנק מוגבל באופן חמור לנוכח חריגות גדולות ומצוי בטיפול משפטי לרבות עיקולים.

19. אף נמצאו ראיות לכאורה באשר לאימרות מפלילות מצידו של המשיב. ממצא שערך ירון טולדנו עלה כי נערך למשיב תרגיל חקירה של הטבעת ט"א. המשיב התעניין לדעת האם פתיחת מגירות עם פרקי האצבעות מותירה טביעות אצבע. משהשיב לו " שיחשוב טוב וינסה לשחזר את האירועים ויגיע למסקנה אחרת", התעניין המשיב לדעת מה יוצע לו במסגרת עסקה האם יתבקש להביא כלי נשק. משאמר לו טולדנו כי הינו מבקש לדעת היכן הכסף ולקבל למצער חלק ממנו, השיב לו המשיב כי המדובר בסכום פעוט כגובה משכורתו. בהמשך התעניין המשיב אצל חוקר הזירה כמה נקודות נדרשות על מנת למצוא התאמה לטביעות אצבע.

20. כך עלה גם ממצא שערך החוקרת אורית פלד שאול, בציינה כי בסיום חקירת המשיב ולאחר שכיבתה את המצלמות שתיעדו אותה אמר לה המשיב: "יש לך תיק תפוז מה את מחרבשת? איפה הייתם עד היום? השוד בבנק מסד היה לפני חודש."

כמו כן לאחר שאפשרה לו לעשן שוחחו אודות טביעות אצבע והמשיב אמר לה כשהוא מצביע על הסיגריה שאחז בידו כי בשטח שלה ניתן לגלות רק 4 נקודות התאמה.

21. ניתן לדלות לכאורה אמרות מפלילות גם מגרסתו של המשיב בפני המדובב במחיצתו שהה. המשיב מתעניין באשר לאפשרויות לגילוי דנ"א, לזיהוי כאשר 60% אחוז מהפנים מכוסים או גלויים ולאור תשובת המדובב נחה דעתו כי "אין להם כלום לא ט"א ולא נעלים." כמו כן הביע המשיב עניין חוזר ונשנה במספר נקודות השוואה שנדרשות לזיהוי טביעות אצבע.

המשיב אף ביקש את התייחסותו של המדובב לגבי האפשרות להימצאות טביעות אצבע על גבי ידית קעורה, הצרה מעובי סיגריה, עם שני ברגים בצידה או במפתח עם חור הנעוץ במגירה בה הינה מותקנת, פרטים מוכמנים שאינם מצויים בידיעת כל ואשר מקבלים ביטוי בתצלום של בני נחמן מיום 25.8.14 בבנק מסד.

המשיב אף טען בפני המדובב כי לא קיימת כל אפשרות להימצאות טביעות אצבע בדלת הכניסה. ואולם מאחר ובדלת היציאה יש רווח בין הזכוכית לידיית וניתן לפתוח אותה רק לאחר הכנסת היד בין הזכוכית לידיית, ביקש לקבל את התייחסותו באשר להימצאות טביעות אצבעות במקום זה.

המשיב אף ציין בפני המדובב כי נאמר לו שמצאו טביעות אצבע בדלפק ואולם הדבר בלתי אפשרי מאחר ולא הגיע מהדלפק. בנוסף גילה המשיב עניין בהסדר טיעון וטען כי הדבר בעייתי מאחר ויידרש להביא את האקדח ואת הכסף.

טענת ב"כ המשיב כי הפרטים המוכמנים נודעו למשיב בעת שחזר שנערך עימו, תוכרע במסגרת התיק העיקרי. ואולם יצוין כבר עתה כי המשיב ציין בפני המדובב שיסביר כי מקורן של טביעות האצבע שנמצאו, בשחזור שנערך עימו.

22. לאור סך כל האמור לעיל מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה בעוצמה מספקת להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ג תשרי תשע"ה, 07 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים.